

Polsko-radzieckie rozmowy handlowe

4 km. udał się do Moskwy minister handlu zagranicznym, Witold Trzampczyński.

Celem wyjazdu jest przeprowadzenie rozmów dotyczących bieżących zagadnień polsko-radzieckiej wymiany handlowej.

M. Moczar na przedjazdowym spotkaniu w Końskich

Ponad tysiąc pracowników z zakładów pracy powiatu kołneckiego wzięło udział w spotkaniu z zastępcą członka Biura Politycznego KC PZPR, sekretarzem KC Mieczysławem Moczarem. Spotkanie odbyło się w hali odlewni nowo budowanych Zakładów Metalurgicznych Maszyn Budowlanych w Końskich.

Kwiaty dla żołnierzy wracających do kraju z CSRS

Wczoraj Opole i Wrocław powitały żołnierzy polskich, którzy po wypełnieniu międzynarodowych obowiązków powrócili z CSRS do miejsc zakwaterowania w kraju. Na zdjęciu: kwiaty od najmłodszych wrocławian.

CAF — Wołoszczuk telefot

- ★ 81 śmiertelnych ofiar
- ★ Zniszczone domy i drogi
- ★ Przerwana łączność

Tragiczne skutki powodzi we Włoszech

W wyniku powodzi, która nawiedziła północno-zachodnie Włochy zginęło już 81 osób. Wiele jest rannych. Całkowicie zdevastowanych zostało 5 wiosek. W Piemencie i Lombardii zniszczone są

domy, ulice, drogi, poprzerywana łączność. Najbardziej uciążliwy obszar położony w odległości około 60 km na północny wschód od Turynu, wokół miasta Biella.

Pierwsze wieści o powodzi zaczęły napływać w sobotę wieczorem.

Padające od kilku dni ulewne deszcze spowodowały podniesienie poziomu wody w rzekach. Wystąpiły one z brzożów i pozalewały okoliczne obszary. W miejscowości Camandona przerwana została łączność.

We Florencji utrzymywany jest stan pogoty. Powodzi obawia się także ludność Wenecji. W sobotę Plac św. Marka został zalany. Linia kolejowa pomiędzy Mediolanem i Turynem przerwana jest w trzech punktach.

W nocy z niedzieli na poniedziałek znów padły deszcze. Sytuacja nadal jest groźna.

Trzęsienie ziemi na wybrzeżu czarnogórskim

Radio jugosłowiańskie podaje, że według informacji, które napłynęły z wybrzeża czarnogórskiego dotkniętego w niedzielę trzęsieniem ziemi — ogółem około 100 osób odniosło obrażenia, w tym sześć cięższych. Jest jedna ofiara śmiertelna. W mieście Ulcinj zniszczonych zostało całkowicie 350 budynków, a uszkodzonych jest ponad dwa tysiące, w tym wiele hoteli.

W mieście Bar jest około 10 uszkodzonych budynków, w tym wielki hotel „Agawa”. Znacznym uszkodzeniom uległa też sieć wodociągowa i kanalizacyjna.

Największe zniszczenia zanotowano w osiedlach wiejskich graniczących z Albanią, gdzie znajdowało się epicentrum trzęsienia ziemi. W niedzielę wieczorem odwiedził Bar i Ulcinj premier Czarnogóry, Vidoje Zarkovic.

Prasa i radio jugosłowiańskie wzywają obywateli do akcji pomocy na rzecz ofiar trzęsienia ziemi, a w szczególności do dostarczania namiotów, koców i materiałów budowlanych oraz do przysyłania pomocy pieniężnej.

Dziś 6 stron

Wydanie A

Cena 50 gr

Wtorek, 5 listopada 1968 r.
Rok XXIII Nr 263 (6808)

DZIENNIK ŁÓDZKI

Wstrzymanie przez USA bombardowań DRW zwycięstwem narodu wietnamskiego oraz narodów krajów socjalistycznych i całej postępowej ludzkości

Oświadczenie KC Frontu Patriotycznego Wietnamu

W niedzielę Komitet Centralny Wietnamskiego Frontu Patriotycznego odbył nadzwyczajne rozszerzone posiedzenie, na którym obecny był również członek Biura Politycznego Partii Pracujących Wietnamu, premier DRW, Pham Van Dong.

Jak podaje agencja VNA, uczestnicy posiedzenia jednomyślnie zaaprobowali oświadczenie, w którym stwierdza się, że bezwarunkowe wstrzymanie przez USA bombardowań północnego Wietnamu oznacza doniosłe zwycięstwo narodu wietnamskiego, zarówno na północy, jak i na południu oraz zwycięstwo narodów bratnich krajów socjalistycznych i ludzi na całym świecie.

„Ponieważ imperialiści amerykańscy ciągle jeszcze uderzają kontynuując agresywną wojnę przeciwko naszemu krajowi, cały, liczący 31 milionów obywateli naród wietnamski będzie zdecydowanie prowadził patriotyczną walkę, dopóki na ziemi wietnamskiej nie pozostanie nawet ślad agresora” — podkreśla się w oświadczeniu.

KC Wietnamskiego Frontu Patriotycznego zdecydowanie domaga się, aby imperialiści USA zaprzestali agresywnej wojny przeciwko Wietnamowi, położyli kres wszelkim zamachom na suwerenność i bezpieczeństwo DRW, wycofali swoje wojska i wojska satelitów z południowego Wietnamu, zlikwidowali wszystkie amerykańskie bazy w południowym Wietnamie i dali ludności południowo-wietnamskiej możliwość, by sama mogła rozstrzygnąć o swoich sprawach, zgodnie z programem politycznym NFW.

Aleksiej Kosygin przyjął w poniedziałek na Kremlu ambasadora DRW, Nguyen Tho Tien i przeprowadził z nim rozmowę, która upłynęła w przyjacielskiej, serdecznej atmosferze.

Delegacja NFW w Paryżu

Delegacja Narodowego Frontu Wyzwolenia Wietnamu Południowego, która weźmie udział w rozmowach paryskich, opuściła w poniedziałek rano Moskwę, udając się samolotem do Paryża. Na czele delegacji stoi pani Nguyen Thi Binh.

Delegacja przybyła w poniedziałek w godzinach rannych na lotnisko Le Bourget.

Nowa prowokacja w Berlinie zach.

Mimo ostrzeżeń NRD zjazd CDU rozpoczął obrady

W poniedziałek przed południem kanclerz zachodniemiecki Kurt Georg Kiesinger dokonał otwarcia 16 zjazdu CDU w zachodniobermberskiej Hali Kongresowej. W zjeździe tym, zwołanym demonstracyjnie do Berlina zachodniego wbrew ostrzeżeniom NRD, bierze udział 571 zachodniemieckich delegatów CDU, 300 delegatów z głosem doradczym, 130 gości honorowych oraz 550 dziennikarzy niemieckich i zagranicznych.

Gmach, gdzie toczą się obrady zjazdu został otoczony kordonami policji w obawie przed demonstracjami ze strony zachodniobermberskiej opozycji pozaparlamentarnej. Uczestnicy zjazdu poddawani byli przy wejściu na salę wielokrotnym kontrolom.

Stan wyjątkowy w Ammanie. Starcia zbrojne i manifestacje na ulicach stolicy Jordanii

W stolicy Jordanii, Ammanie, doszło w poniedziałek do gwałtownego wzrostu napięcia i incydentów zbrojnych. W mieście wprowadzono stan wyjątkowy i godzinę policyjną.

Podłożo napięcia w stolicy Jordanii nie jest dotychczas jasne. W poniedziałek rano agencje zachodnie nadały informacje o wprowadzeniu stanu wyjątkowego i o strzelaninie. Wczesnym popołudniem zwrócił się z przemówieniem król Jordanii Husajn. Mówił on w ostrych słowach o bliżej nieokreślonej „grupie zdrajców”, która usiłuje „podzielić kraj”. Władca zapowiedział podjęcie ostrych kroków dla przywrócenia porządku i zapewnił o sile władzy.

Wkrótce potem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w Jordanii ogłosiło komunikat, w którym przyznaje, że na terenie stolicy doszło w nocy z niedzieli na poniedziałek i w poniedziałek przed południem do starć zbrojnych między władzami bezpieczeństwa a „grupą zdrajców”, która wkładła się do szeregu bojowników o wyzwolenie ojczyzny”. Komunikat stwierdza, że władze były zmuszone do wprowadzenia gwałtownej akcji militarnej.

W ramach umowy przewiduje się przeprowadzenie badań na modelach matematycznych i fizycznych przy zastosowaniu najbardziej nowoczesnych metod, a także dostawy nowoczesnego wyposażenia i staże zagraniczne polskich specjalistów w dziedzinie gospodarki wodnej.

W Polsce organem wiadącym dla realizacji omawianego programu jest Centralny Urząd Gospodarki Wodnej, który będzie współpracował z zainteresowanymi resortami.

Program kompleksowego rozwoju systemu wodnego Wisły

Zawarta została umowa między rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a programem rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie optymalizacji programu kompleksowego rozwoju systemu wodnego Wisły.

Umowa przewiduje współpracę ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych przy opracowaniu studium optymalnego rozwoju zasobów wodnych Wisły i jej głównych dopływów na terytorium Polski oraz najbardziej efektywnych sposobów kompleksowego ich wykorzystania.

6 DNI przed V Zjazdem PZPR

Foto: A. Wach

Robotnicy Pabianic — swojej partii

Wczoraj w sali PZPB im. Bojowników Rewolucji 1905 r. w Pabianicach odbyła się sesja Konferencji Samorządu Robotniczego tych zakładów, poświęcona podsumowaniu wyników zobowiązań, podjętych przez załogę dla uczczenia V Zjazdu partii. Udział w sesji wzięli: sekretarz KW PZPR — S. Jędruszczak, sekretarz KM PZPR w Pabianicach — J. Budziński, przewod. Prez. MRN w Pabianicach — F. Hemer, przedstawiciele organizacji politycznych, społecznych oraz członkowie samorządu.

Podsumowanie czynu zjazdowego załogi dokonał dyr. naczelny zakładów, J. Goldman. Stwierdził on, że załoga w dniu 6 marca br. podjęła na cześć V Zjazdu zobowiązania produkcyjne na sumę 5.310,2 tys. zł, a faktycznie dała partii i krajowi czyn zjazdowy wartości 14.750,6 tys. zł. W czynie społecznym na rzecz miasta i zakładu brało w tym czasie udział 963 członków załogi, przepracowując społecznie 21.934 godziny.

Dyskusja nad Tezami zjazdowymi w zakładach przyniosła w efekcie 596 wniosków. Wszystkie te wnioski były, względnie jeszcze nadal są przedmiotem troskliwej analizy ze strony kierownictwa zakładów. Już teraz stwierdzić można, że ich realizacja pozwoli na przeprowadzenie szeregu zmian organizacyjno-technicznych, co przyczyni się do dalszego podniesienia wydajności pracy i poprawy jakości produkcji. Wzrosła w zakładach także znacznie aktywność organizacji partyjnej, w wyniku czego przyjęto tam w szeregu partii 80 nowych kandydatów.

W chwili obecnej w zakładach utworzono 141 Brygad Pracy Socjalistycznej najwyższej jakości im. V Zjazdu oraz 24 Brygady Pracy Socjalistycznej. Z okazji V Zjazdu z dniem wczorajszym zaciągnięto już warty produkcyjne, w których bierze udział ponad 75 proc. załogi.

Na zakończenie sesji głos zabrał sekretarz KW PZPR — S. Jędruszczak, który w imieniu kierownictwa KW złożył załozę wyrazy uznania za jej osiągnięcia przedzjazdowe i serdecznie za nie podziękował. Podkreślił także, że wspaniałe rezultaty czynu zjazdowego pabianickich robotników są godną odpowiedzią klasy robotniczej na zakusy rewizjonistów i wszelkiej maści wrogów naszego kraju i socjalizmu.

W świątecznej szacie

Przed zakładami pracy, instytucjami, szkołami, pojawiają się dekoracje, hasła, planse oraz flagi białoczerwone i czerwone. Świąteczna szata miasta związana jest z V Zjazdem PZPR i 51 rocznicą Rewolucji Październikowej. Bardzo efektowna jest dekoracja gmachu Zarządu Głównego Zw. Zaw. Prac. Przem. Włók. Odzież. i Skórz. przy ul. Sienkiewicza. „Włókniarze, odzieżowcy i pracownicy przemysłu skórzanego witają V Zjazd partii” — głosi jedna z planz na gmachu Zarządu Głównego. A naprzeciwko tablice z wykresami zobowiązań załóg przemysłu lekkiego.

Również na ul. Armii Czerwonej w pobliżu Zakładów 1 Maja. „Wifamy”. „Anilany” wykresy i planse. Ilustrujące wykonanie zobowiązań na cześć V Zjazdu. Białoczerwonymi flagami przystrojona została szkoła przy ul. Roosevelta. Z każdym dniem miasto przybiera coraz bardziej odświętny wygląd.

We wszystkich zakładach pracy radiowozły nadają audycje o tematyce zjazdowej, a sale produkcyjne oraz inne pomieszczenia zakładów dekorowane są okolicznościowymi planszami. W ZPB im. Dzierżyńskiego załoga przygotowuje się do podjęcia podczas zjazdu dodatkowych zobowiązań produkcyjnych.

Wojewódzka narada racjonalizatorów i wynalazców

Wczoraj odbyła się przedzjazdowa narada racjonalizatorów i wynalazców Łodzi i województwa, poświęcona podsumowaniu czynu zjazdowego. Wzięli w niej udział m. in.: sekretarz KW PZPR — F. Kociemski, kierownik Wydziału Ekonomicznego KŁ PZPR — K. Łukasiewicz, przewodniczący WKZZ — Z. Krzywański, kierownik Zespołu Produkcji i Techniki CRZZ — R. Berdowski, wiceprzewodniczący Prez. RN m. Łodzi — J. Lorens, sekretarz ZG ZZ PPWOiS — J. Jamrozak, wiceprzewodniczący ZŁ ZMS — J. Olbryk.

Referat o działalności racjonalizatorów i wynalazców okręgu łódzkiego w świetle Tez na V Zjazd wygłosił przewodniczący WKTIR — S. Dąbrowski. W okresie przed zjazdem notuje się znaczne ożywienie ruchu racjonalizatorskiego. Powstały brygady racjonalizatorskie, organizuje się konkursy, podjęto programowanie wynalazczości itd. itp. W kilkunastu zakładach pracy powstały kluby TR.

Podczas dyskusji, w której wzięli m. in. udział: F. Kociemski i Z. Krzywański, podkreślano znaczenie tych osiągnięć, a jednocześnie zwracano uwagę na zdarzające się jeszcze fakty zbyt długiego rozpatrywania wniosków, żmudnej nierzadko drogi „od pomysłu — do prototypu”, niedostatków w upowszechnianiu najwastotniejszych wniosków.

Na koniec zebrani uchwalili tekst listu do I sekretarza KC PZPR — Władysława Gomułka stanowiącego m. in. o zobowiązaniach podjętych przez racjonalizatorów i wynalazców Łodzi i województwa dla uczczenia V Zjazdu. Zobowiązania te mówią m. in. o zorganizowaniu dodatkowo 155 brygad racjonalizatorskich i o tym, że realizacja czynów przyniosła ponad 1,5 tys. projektów wartości 98 mln zł.

Zobowiązania wartości 33 mln. zł.

W Cementowni „Warta” w Działoszynie odbyło się uroczyste posiedzenie Konferencji Samorządu Robotniczego, poświęcone omówieniu realizacji czynów zjazdowych.

(A) Dalszy ciąg na str. 2

- JAK PRZYPUSZCZASZ, ILE GODZIN DZIENNIE ZAJMUJE KIEROWNIKOWI BUDOWY PODPISYWANIE, PRZEKLADANIE, CZYTANIE I ZAPOZNANIE SIĘ Z ROZNYMI FAKTAMI, ROZPORZĄDZENIAMI, NAKAZAMI I POLECENIAMI NA PISIMIE? - ZAPYTAŁAM KILKU KOLEGÓW DZIENNIKARZY ZNAJĄCYCH Z ŻYCIOWEGO SPOJRZENIA NA WIELE SPRAW. NAJBARDZIEJ RESPONSYWNA ODPOWIEDZ NIE ODPOWIADAŁA STANOWI FAKTYCZNEMU.

Jak wynika z tego, co mówią kierownicy budów - niezależnie czy dysponują drewnianym kantorkiem (przeważnie), czy gabinetem z dywanem (jest taka jedna budowa) - kierownik siedzi nad papierkami statystycznie od 4 do 5 godzin dziennie, oglądając, w przerwach kiedy podnoży głowę, by sięgnąć po słuchawkę telefonu, wąski wycinek budowy widoczny przez okno. O ile pola widzenia nie zastania mu stojąca, zepsuta betoniarka, czy stos zrzuconych desek. Na budowę - oprócz porannego pobieżnego spojrzenia - ma czas nasz kierownik (któremu na studiach marzyło się jak to będzie w przyszłości budować wspaniałe i potrzebne społeczeństwu rzeczy), wrócić tuż przed zakończeniem ustawowych ośmiu godzin pracy, po to by je przekroczyć. Do tych papierków dodają zupełnie niechętnie u nas rozbudowaną instytucję narad. Opowiadał mi pewien kierownik ważnej budowy, że częstokroć nie zdąży wrócić z dyktacji przedsiębiorstwa, gdzie go dwie godziny „ustawiano”, a już z tejże dyktacji dzwoni telefon uzupełniający, polecający, a czasami na kazuścy trochę inaczej aniżeli przed godziną...

Nie wyczerpiemy tutaj naturalnie całej gamy przeróżnych biurokratycznych czynności kierownika budowy. Bo jak wiadomo kierownik odpowiadający za wszystko - by się budowa nie zawaliła, by plan został wykonany, by nikt nie

Brunatny emeryt straszy nad Tamizą

Liczący dziś 71 lat i mieszkający stale we Francji Oswald Mosley, były lider brytyjskich faszystów w latach trzydziestych - zorganizował ostatnio w Londynie konferencję prasową, w toku której podzielił się swymi aktualnymi poglądami na szereg kwestii społecznych i politycznych Wielkiej Brytanii. Powodem zorganizowania konferencji było ukazanie się na półkach londyńskich księgarni obszernego autobiograficznego dzieła Mosleya, zatytułowanego „Moje życie”.

W toku konferencji Oswald Mosley, który próbował po wojnie bez powodzenia wrócić do czynnej polityki, walcząc w roku 1959, jako niezależny kandydat, o miejsce w parlamencie - zaprezentował się jako człowiek, legitymujący się poglądami niewiele zmienionymi od lat jego młodości. Stwierdził on m.in., że „polityka brytyjska jest wspaniała, jednak niedostatecznie przygotowana do nowoczesnych metod walki z opornym tłumem” i „winna przechodzić dodatkowe ćwiczenia, pozwalające jej bardziej skutecznie okiełznywać wszelkiego rodzaju demonstracje, zakłócające porządek legalny”.

Zapytany, co sądzi o aktualnych problemach imigracji do Wielkiej Brytanii, odpowiedział jak przystało na faszystę i rasistę, że już w toku swej kampanii wyborczej w roku 1959 ostrzegł, iż imigracja, przede wszystkim kolorowa, winna zostać natychmiast zahamowana. Lecz - dodał - wielu posłów sprzeciwiało się wówczas tym poglądom i zostałem pobity. Jako rezultat - kontynuował - mam obecnie kłopoty z kolorowymi. Znany lewicowy poseł labourystowski, Michael Foot, napisał iż autobiografia Oswalda Mosleya jest książką balamutną, często niezgodną z faktami, bałwochwalcza.

Papierki rodzą papierki. Pisaliśmy szeroko o papierowej rzece, w której toną istotne wartości naszej dokumentacji budowlanej. Oprócz rzeki tej na budowie czyha inne niebezpieczeństwo - które nazwalismy papierkowym bajorkiem.

REFERENT na budowie...

uległ wypadkowi, by nie wynoszono materiałów, by się magazynier nie mylił, by robotnik, który wczoraj jeszcze umiał kopać tylko kartofle, nie zrzucił z głowy kasku... Siegnijmy przeto do konkretnych.

Istnieją np. normatywy zapasów. Nie wolno przekroczyć określonej wielkości. Bo wiadomo - materiałów przeważnie brak. Zainteresowani mówią, że 90 proc. materiałów powinno figurować w rubryce „deficytowe” jeśli pod tym mianem rozumiemy ich niedostępność. Z tej racji np. budowniczy trybuny LKS przygotował sobie prefabrykaty na 2 lata. Czyli potrzebną ilość na cały okres trwania budowy. Dysponowali bowiem własną bazą i formami. Zapasy - konieczne - były duże. Większe niż przewidywały to normatywy. Duże też były kłopoty jak to wykonać w sprawozdawczości. Głowił się nad tym cały sztab ludzi. Operując oczywiście papierkami. - A może produkować w miarę potrzeby? - po wie nie zorientowany czytelnik. Byłoby to zwyczajnym okradaniem naszego skarbu. Forma niszczona szybko, nie może stać bezużytecznie, lepiej opłaca się zrobić to wszystko naraz. To samo dotyczy stali. Budowa i przedsiębiorstwo mają kłopoty, jeśli pod koniec okresu sprawozdawczego jej zapasy przekraczają normę, nawet jeśli zostaną one w ciągu trzech następnych dni wykorzystane. Trzeba więc kombinować, pozyskać na... 1 dzień innym budownictwem itp. Czasochłonna i niebezpieczna czynność.

Mgr inż. Jan Szklarek - kierownik budowy trybuny LKS opowiadał mi o innym „kwiatku”. Sprawa opakowań. Niektóre materiały - ksylamity (impregnaty do drewna), kit, farby, lakiery, gazy - trafiają na budowę w beczkach, butlach itp. Opakowania te należy zwracać do magazynu własnego przedsiębiorstwa w określonym, sztywno przestworzonym terminie, niezależnym od daty otrzymania materiału, bez względu czy został on wykorzystany, czy nie. Jeśli nie - cenne gazy uciekają, wypuszcza się. Butlę zawozi się do magazynu. Po to, by następnego dnia jechać po pełną(!). Ale biurokracja staje się zadość. Farby przelewa się do nie podlegających przepisowi o oddaniu - naczyń. Ale co zrobić z lakierami, które wolno przechowywać tylko w oryginalnych opakowaniach? Co zrobić z impregnatami, surowcem cennym i niebezpiecznym w postępowaniu się nim? Wieść, że do terminu odesłania opakowania pozostało kilka dni inż. Szklarek do im-

pregnowania listew na trybunie LKS „zapędził” pół załogi, kosztem innych prac. Przez cień magazyn musi mieć w określonym dniu opakowania. Ze to kosztuje?

Tenże inżynier zwrócił uwagę na inny jeszcze moment. Przedsiębiorstwo budujące obiekt wydzierżawia swojej własnej budowie sprzęt za drogie pieniądze. Drobnym sprzętem mechanicznym, który powinien należeć do wyposażenia budowy. Sam koszt dzierżawy np. wciągu szkieletowego, po 2-3 latach przekracza wartość tego sprzętu. To samo dotyczy np. pily tarczowej. Taniej wypadłoby więc budowie - i prościej - kupić tenże wciąg w sklepie, zapłacić raz i mniej. Fakturki nie wdrowałyby i tam i z powrotem. Nie rosłyby koszty budowy. Dodajmy do tego, że ten sprzęt własny przedsiębiorstwa jest potem i na innych budowach, gdzie historia się powtarza. Ze poważniejszym sprzętem dysponuje jedna baza - nie ma w tym nic dziwnego. Ale aby otrzymać np. spychacz - trzeba za jego przywiezienie i odwiezienie zapłacić. A że spychacz wędruje przeważnie z jednej budowy na drugą -

omijając bazę - bo jest potrzebny - i że każda budowa płaci i za odwiezienie i za przywiezienie - koszty budów idą w górę. Koszty sztuczne. Budowa płaci podwójnie właściwie za transport spychacza swojemu własnemu przedsiębiorstwu.

Ala co tam spychacz! Głupi olówek, czy kratkowany papier, kilof czy łopata? Trzeba zamawiać 90 dni przed kwartałem... Oczywiście można z góry przewidzieć ilość potrzebnej papy, cementu, kruszywa, stali zbrojeniowej, ale kitu, minii czy trzonków łopat? Nie dziwicie się więc, że kierownik, który musi dwie godziny dzwonić, by „zorganizować” kilka metrów sznura smolewego ma co w swoim kantorku robić...

Opowiedzieliśmy tutaj o kilku „drobiazgach”. O tym, że tak jest, nie jest dla nikogo tajemnicą kto „para” się budownictwem. Naszym zadaniem było zasygnalizowanie tych anomalii. Zmiany są konieczne nie tylko w przygotowaniu inwestycji, ale - jak wynika z powyższego - w samej organizacji pracy na budowie. Jak ją odbiurokratyzować? Oto jest pytanie...

ALINA PONIATOWSKA

NIE ULEGA WĄTPLIWOSCI, ZE SPOLECZENSTWO PRZYSZŁOSCI BĘDZIE SPOLECZENSTWEM MIEJSKIM. ROZWIJAJĄCY SIĘ ZWYKŁOWO PROCES URBANIZACJI ŚWIATA POWODUJE W CIĄGU NAJBLIŻSZEGO STULECIA PRZENIESIENIE SIĘ WIEKSZOŚCI MIESZKAŃCÓW KULI ZIEMSKIEJ DO MIAST. JAK PRZEWIDUJĄ DEMOGRAFOWIE, W POŁOWIE XXI WIEKU W MIASTACH ZOSTANĄ SKUPIONE TRZY CZWARTE LUDNOSCI ŚWIATA.

Socjologia wielkiego miasta

Statystyka wykazuje niezbicie, że w wyniku nasilającej się urbanizacji nastąpiło na całym świecie zmniejszenie się podstawowej komórki społecznej, którą stanowi rodzina. Młode pary małżeńskie coraz częściej oddzielają się od rodziców i krewnych, a liczba dzieci się zmniejsza. Zdarzają się jeszcze wprawdzie (ale coraz rzadziej) w miastach rodziny wielopokoleniowe, trzymające się razem na zasadach wzajemnej pomocy, a przede wszystkim z powodu niedoboru mieszkań. Z licznych ankiet socjologicznych, przeprowadzonych w wielu krajach, wynika jednak, że zdecydowana większość zapytanych chciałaby mieszkać oddzielnie - bez rodziców i krewnych...

Podłożem tych tendencji nie są bynajmniej względy ekonomiczne, jako że wspólne mieszkanie dużej rodziny jest przecież o wiele „rentowniejsze”. Rozdrobnienie dużych rodzin, oraz oddzielenie młodych małżeństw od rodziców spowodowane jest przede wszystkim dążeniem do większej społecznej i psychicznej swobody oraz niezależności.

Jak wynika z badań socjologicznych, rozluźnienie najsilniejszych, rodzinnych więzi społecznych wcale nie oznacza ich zerwania. Idealem byłoby znalezienie optymalnego dystansu nowej, młodej rodziny od rodziców - czy krewnych. Dystans nie byłby zbyt duży - aby w razie potrzeby można było liczyć na ich pomoc,

ale również niezbyt małego - aby nie groziło to obyczajową i psychiczną ingerencją krewnych w życie osobiste członków nowej rodziny.

Zmniejszenie liczby dzieci w rodzinie dość radykalnie zmienia społeczno-psychologiczną atmosferę dzieciństwa. Zanika lub wydatnie się zmniejsza możliwość towarzyskiego wyżywienia się dziecka w obrębie rodziny, w związku z czym rośnie znaczenie grup dziecięcych poza rodziną, zwłaszcza w przedszkolach i szkołach. Te dziecięce zespoły pozarodzinne nie spełniają jednakże tych samych funkcji, co zespoły w dużej rodzinie. W większej rodzinie starsze dziecko zajmuje się młodszym i w znacznym stopniu ponosi odpowiedzialność za niego.

Tak więc czynnik różnicy wieku staje się tu pewnego rodzaju czynnikiem integrującym, scalającym. W szkole jest na odwrót: wiek dzieci (różnica klas) jest czynnikiem dezintegrującym, rozdzielałym. Być może, że w tym właśnie tkwi przyczyna pewnego infantylizmu współczesnej młodzieży. Nie ma ona dość okazji do tego, aby uczyć się odpowiedzialności za innych...

Otoczenie sąsiedzkie w minimalnym tylko stopniu może dziś przejąć funkcje wychowawcze dawnej patriarchalnej rodziny. Właściwa społeczność wiejskiej wieś sąsiedzka - w dużym mieście prawie już nie istnieje. Mieszkańcy takiego miasta

nie tworzą zamkniętych społeczności. W ciągu dnia stykają się z dużą liczbą ludzi - i są zbyt przeciętnymi kontaktami z tłumami miejskich współmieszkańców, aby dodatkowo utrzymywać i rozwijać znajomości w miejscu zamieszkania.

Nie jest to bynajmniej jakaś zarozumiała, czy nadmierne ceniecie się, ale wynikający z psychicznego znaczenia czynnik samoobrony. Mieszkanie chroni mieszkańca miasta nie tylko przed niepokojem, ale również przed zbyt częstymi kontaktami z innymi ludźmi, hałasem, a nawet z nużącym psychikę nadmiarem informacji.

Uwzględnienie wymienionych zjawisk społecznych przy projektowaniu nowych osiedli, dzielnic i miast jest niezbędne. Do wszystkich instytucji projektowania urbanistycznego i architektonicznego ma się już wprowadzić socjologów. Nie jest to już zresztą tylko postulat - w większości krajów (również i w Polsce), w wymienionych instytucjach współpracują już ściśle z urbanistami i architektami grupy socjologów.

Nie można bowiem planować przyszłego rozwoju miasta na dziesiąty lat wcześniej, opierając się tylko na dotychczasowych doświadczeniach urbanistyczno-architektonicznych i na tradycyjnym, przestarzałym już modelu społeczności miejskiej.

WITOLD SZOLGINIA

Dziana, klejona, wełniana i jedwabna... bawełna

(Informacja własna)

Bywalców sklepów branżowych przemysłu bawełnianego nie zaskakuje już wiadomość, że prezentowane na półkach tkaniny w nieczym w zasadzie nie przypominają znanej nam z tradycji... bawełny. Era szaroburzych kretonów i wyblakłych flaneli minęła bezpowrotnie. Już dziś przy odrobinie wysiłku (wędrując od sklepu do sklepu) możemy ubierać się w tkaniny bawełniane od rana do nocy, od nocy do rana, niezależnie od pory, wieku i okazji, której strój nasz ma służyć.

Powiewne woale, solidne „krepki”, wieczorowe „żakardy”, tkaniny płaszczone, sukienkowe, kostiumowe, garniturowe - to tylko część efektów prowadzonej od paru lat akcji unowocześniania produkcji. Nowe włókna, nowe technologie, nowe wykończenia - oto trzy podstawowe, obok ciągłego uatrakcyjniania wzornictwa, wykładniki nowoczesności.

W wielu wypadkach czystą bawełnę można zastępować włóknami chemicznymi wiskozowymi. Stosowane do niedawna włókna typu tekstra posiadają jednak zbyt wiele cech ujemnych. Wprowadzenie do produkcji, o czym już niejednokrotnie informowaliśmy, włókna polinosi wszystkie te mankamenty eliminuje.

Dzięki łączeniu bawełny z włóknami chemicznymi, elana, polana lub anilana, otrzymaliśmy wcale pokązaną grupę tkanin ubraniowych. Już w 1966 roku pojawiła się w sklepach elano-bawełna, na koszule, bluzki, płaszcze, wiatrówki. Rok ubiegły i I półrocze bieżącego poświęcono w branży bawełnianej, a szczególnie w CLPB, dalszemu udoskonalaniu i rozszerzaniu asortymentu tych tkanin. I tak w wyniku tych prac można już w sklepach spotkać tkaniny sukienkowe o ciekawej fakturze, kolorowo tkane, a wkrótce powinna się pojawić elano-bawełna drukowana. Niezależnie od elano-bawełny produkuje się także elano-polinosie.

Pojawienie się na rynku tak lansowanych tego lata kolorowych pik zawdzięczamy m. in. Szwedowi i Grekom, którzy w roku 1966 zamówili takie artykuły w Andrychowie. Okazało się, iż produkcja ta jest możliwa. Opracowano szereg bardzo atrakcyjnych wzorów - i tak oto cała Polska chodzi lub chodzić będzie w pikach drukowanych, kolorowo tkanych, barwionych.

Jeszcze rok temu niewiele osób rozumiało znaczenie nazwy - tkaniny gazejskie. W tej chwili te o wszechstronnym zastosowaniu (począwszy od koszul męskich, a kończąc na firankach) „ażury” cieszą się ogromnym popytem.

O równie znane i uznane już tkaniny pętelkowe - malino i malipol kłocą się (przynajmniej) tkacze i dzierżarze. Technologia tej produkcji opanowana właśnie przez przemysł bawełniany, bliższa jest bowiem dzianiu niż tradycyjnemu produkowaniu tkanin. Niezależnie od korzyści klientów, którzy otrzymali jeszcze jeden atrakcyjny wyrób, nie można zapominać o ponad 10-krotnie wyższej wydajności pracy uzyskiwanej przy tej technice.

Rewelacją jest opanowanie technologii wytwarzania wyrobów nie tkanych, nie dzianych, tzw. włókien przesywanych lub klejonych z wszelkiego rodzaju odpadów powstających przy tradycyjnej produkcji (można otrzymać „niby to” tkaniny o wszechstronnym (nawet odzieżowym) zastosowaniu).

W ślad za dopracowaną już technologią apretury niemnacej (koszule androcotton) szykują nam pracownicy laboratorium i całego przemysłu nasępne udogodnienia. Prowadzone są badania nad apreturą przeciwbudową, nad jedwabistym wykończeniem tkanin sukienkowych.

Z innej dziedziny nowości warto wspomnieć opracowywane w CLPO technologie wytwarzania tkanin elastycznych, gotrowanych (nie do rozprasowania, będzie to bowiem tzw. gotra kłacka przypominająca, pomijając odmienną właściwość surowcową, „komisowy” ksyllon) oraz pięknej tkaniny boucle.

W stadium produkcji już nie doświadczalnej, ale jeszcze nie powszechnej, znajdują się tkaniny sukienkowe woal i „crepa”. Efekt, w pierwszym wypadku - powiewności i przezroczystości, w drugim - krepowo-wełnianego „chwytu” i wyglądu, uzyskuje się dzięki zastosowaniu specjalnych typów przędzy bawełnianej.

Nie jest to oczywiście pełny obraz prac naukowo-badawczych, prowadzonych lub wprowadzonych już do przemysłu bawełnianego. Podobnie zresztą jak przytoczone tu efekty, nie są jeszcze szczytem marzeń ani przemysłu, ani nas. Zasygnalizowane zmiany na lepsze satysfakcjonują w części rodzimych odbiorców, pozwalają utrzymać nam się na rynkach zagranicznych. Aby jednak tych pozycji poza granicami kraju nie stracić i aby co najważniejsze, eksport nam się opłacał - dużo jest jeszcze do zrobienia. Tak więc dziękujemy za już...

(iw)

Przedzjazdowy czyn

Przed V Zjazdem wzmagają się wysiłki załóg łódzkich zakładów. W ZPO im. Próchnika krojownia zobowiązała się zaoszczędzić 10 tys. metrów tkanin płaszczowych, a zaoszczędzono już 8333 m. Z tkaniny tej szwalnia wykonała 3788 płaszczy, o wartości 3,3 mln zł. Służba głównego mechanika wykonała sposobem gospodarczym maszyną do przegładania tkanin dla oddziału w Podgórzu. W ten sposób zaoszczędziła 80 tys. zł.

Niezależnie od tego załoga zakładów im. Próchnika pracowała w czynnym społecznym przy upiększaniu zakładu i miasta 576 godzin. Wartość tych wykonanych prac ocenia się na blisko 6 tys. zł.

W Widzewskich ZPB im. 1 Maja wartość zrealizowanych zobowiązań wyraża się sumą przeszło 4 mln zł. Do pełnego ich wykonania brakuje jeszcze tylko 4 proc.

W warsztacie blacharskim przy WZPB 1 Maja wykonano zbiorniki do oleju, służące do smarowania maszyn. Zainstalowane w zbiorniku urządzenia pompują przez jł try olej bezpośrednio do oliwiarek. Dotychczas odbywało się to przy pomocy lejów. Zrealizowany pomysł racjonalizatorski pozwala na zaoszczędzenie oliwy i zwiększa bezpieczeństwo przeciwpożarowe.

Na zdjęciu 1: racjonalizator ska brygada blacharska, która podjęła się wykonania 20 puszek poza swoimi normalnymi zadaniami. W skład zespołu wchodzi: mistrz K. Karachin, brygadziści M. Jurek, oraz W. Surtlicki, H. Ciemaszko, Z. Szymor.

Zdjęcie nr 2: w krojowni ZPO im. Próchnika.

Foto — L. Olejniczak

75-lecie Polskiego Związku Filatelistów — pod patronatem ŁK FJN

Polski Związek Filatelistów będzie uroczystie obchodzić — w dniach 23 listopada — 1 grudnia — 75-lecie swojego istnienia. Patronat nad uroczystościami jubileuszowymi objął Łódzki Komitet Frontu Jedności Narodu. Przewodniczącym 12-osobowego komitetu obchodu tego święta został dr Leon Nitecki.

Przewidziano następujące im prezy: 23 listopada — otwarcie wystawy „Szukamy nowych zbiorów”, na której zostaną wyeksponowane dotychczas nigdzie nie wystawiane zbiory znaczków. W tym samym dniu odbędzie się w ŁDK akademii. Wgręcone na niej zostaną odznaczenia i nagrody dla filatelistów.

W dniach 24 listopada — 1 grudnia czynna będzie w ŁDK XI Wystawa Filatelistyczna. 30 listopada i 1 grudnia odbędzie się sympozjum

na temat filatelistyki, jako dziedziny wiedzy. Jednocześnie zostanie zorganizowane plenarne posiedzenie Zarządu Oddziału Łódzkiego Polskiego Związku Filatelistów oraz aukcja filatelistyczna. (A)

● Dzień Kultury NRD — w programie otwarcie wystawy pt. „Kulturalne festiwale w NRD”, polaczone z ekspozycją książek: prelekcje, red. nac. „Deutschunterricht”. E. Kula-kowskiego i dyrektora Ośrodka Informacji i Kultury NRD w Warszawie dr D. Kellinga oraz projekcja filmów o godz. 18, w ŁDK (Traugutta 18).

● Wrażenia z podróży do-

Sezonowych zwolnień nie będzie Przed zimą — na budowach

Jak się już o tym budowlani łódzcy niejednokrotnie przekonali, o wynikach całego roku decydują osiągnięcia pierwszego kwartału. Wykonanie co najmniej 20 proc. rocznego planu w końcu marca, oznacza, że noc sylwestrową budowlani spędzą na zabawie, i że lodzianie w porę otrzymają nowe izby, szkoły, zakłady przemysłowe oraz inne gmachy użyteczności publicznej.

By jednak zakończyć chlubnie ten pierwszy kwartał należy poczynić odpowiednie przygotowania już znacznie wcześniej. Po pierwsze zapewnić ciągłość pracy w okresie mrozów — sezonie tradycyjnie niebudowlanym — tysiącom łódzkich budowlanym. Należy w tym celu budowane obiekty nie tylko pokryć dachami, ale ogrzać i oszklić, by móc

spokojnie w grudniu, styczniu i lutym prowadzić w nich prace wykończeniowe. Do tego stanu na okres zimowy doprowadza się ponad 40 bloków mieszkalnych. Pozwoli to oddać społeczeństwu w grudniu, styczniu, lutym i marcu — około 6 tys. izb.

Najlepiej do robót zimowych przygotowane jest Łódzkie Przedsiębiorstwo Bu-

downictwa Uprzemysłowione, wnoszące Teofilów oraz Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wielkopłytowego „Dąbrowa” i zupełnie nieźle — Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego nr 3.

Znaczną poprawę notuje się także i w budownictwie przemysłowym w stosunku do lat ubiegłych. Można jeszcze mieć zastrzeżenia pod względem przygotowania samych inwestycji i placów budów; lepiej natomiast przedstawia się sytuacja w przygotowaniu robót zimowych. Już obecnie Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Uprzemysłowione nr 1, rozpoczęło szklenie okien w wznoszonej na Teofilowie Fabryce Igieł Dzwiniarskich, a „Przebud” w gmachu przeznaczonym dla Zakładów Mięśnych. Są to inwestycje, których termin ukończenia upływa w 1969 r. Trwają także intensywne przygotowania do zamknięcia przed zimą obiektu Zakładów Strzelczyka, gdzie wiosną, odbyło się uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego. Natomiast z powodu braku niektórych materiałów zahamowanie tempa pracy występuje na budowach „Olimpii”, Fabryki Firanek im. H. Sawickiej i Zakładów Pasmanteryjnych.

Dobre zorganizowanie robót zimowych nie tylko pozwala pracować rytmicznie — rozłożyć odpowiednio zadania na cały rok — ale także wpływa na stabilizację załóg.

(AP)

Po zjeździe PTU w Łodzi

Bliżej pacjenta...

Trzydniowy zjazd naukowy Polskiego Towarzystwa Urologicznego przedyskutował tematy bliskie bardzo praktyce leczniczej. Pod kątem nowych zadań dla lecznictwa, a więc dla społeczeństwa pragniemy podsumować pokrótce wyniki zjazdu w rozmowie z prof. J. Leśko — kierownikiem Katedry Kliniki Urologicznej WAM w Łodzi.

— Powszechnie wiadomo, że Klinika WAM od 15 lat opiekuje się (profilaktycznie i leczniczo) pracownikami przemysłowymi barwiarzami w województwie, ze szczególnym uwzględnieniem tzw. zawodowych raków pęcherza. Jakiego wniosku dla lecznictwa klinicznego i profilaktyki tej choroby sprecyzował zjazd?

— Naczelną zasadą pozostaje wcześnie wykrywanie nowotworów i związane z tym doskonalenie metod rozpoznawania raka pęcherza. Pozwoliło to na wcześnie rozpoczęcie leczenia, które jest podstawą dobrych wyników terapeutycznych. Zjazd postuluje szeroką współpracę z instytutami onkologii, gdyż tylko one mają możliwość dalszego leczenia energią promienną.

— Pan profesor był referentem drugiego tematu zjazdu — postępy w rentgenodiagnostyce. Czym charakteryzuje się ten postęp i czego należy się oczekiwać?

— Dążymy do wypracowania jak najlepszych i najprostszych metod rozpoznawania chorób i przy tym jak najmniej obciążających chorego. Współczesna urologia wprowadza coraz szerszą diagnostykę rentgenowską (prześwietlenia) eliminując klasyczne badania

(np. instrumentalne) z korzyścią dla chorego, którego się nie naraża na ból i przykrości związane z badaniami. Dyskusja okragłego stołu na ten temat ustaliła, że nowoczesne — omówione szczegółowo na zjeździe — metody badania są obowiązujące, a dążąc do ich upowszechnienia należy szczególnie zadbać o ochronę chorego i personelu przed napromieniowaniem.

— Następnym pytaniem kieruje do pana, jako do specjalisty wojewódzkiego w zakresie urologii i referenta trzeciego tematu — organizacji lecznictwa i nauczania urologicznego: mieszkańcy miasta narzekają jeszcze na trudności w uzyskaniu pomocy urologicznej. Specjalistów jest mało i trudno chyba mówić o powszechności lecznictwa urologicznego. Jakich należy oczekiwać zmian na lepsze?

— Przed kilku laty zorganizowano w Łodzi pierwszą w Polsce jedną przychodnię urologiczną dla całego miasta. Pozwoliło to skoncentrować kosztowny sprzęt z importu i lepiej wykorzystać kadry specjalistów, czyli podnieść poziom usług i zwiększyć ilość godzin przyjęć pacjentów do 10 na dobę. Ułatwiło to choremu dotarcie do specjalistów, nie bez znaczenia było również zorganizowanie pracowni rentgenowskiej na miejscu. Faktem jest jednak, że formy pomocy wymagają doskonalenia i zjazd ustalił, że centralizacja poradni jest słuszną, a konieczne jest wyposażenie ich w sprzęt specjalistyczny i zwiększenie liczby specjalistów urologów.

— Dlaczego Towarzystwo nie uwzględniło w tematyce zjazdu interesującego problemu, a mianowicie przeszczepiania nerek?

— To jest zagadnienie złożone. Przy tego rodzaju zabiegach bierze udział zespół kilku specjalistów, a urolog ogranicza się jedynie do technicznego wykonania operacji. Z tych względów problem może być omawiany wspólnie z nefrologami (specjaliści chorób nerek), chirurgami i teoretykami i to wówczas, kiedy będziemy dysponować odpowiednią ilością operowanych chorych.

Rozmawiała: Z. TARNOWSKA

Dni Książki „Człowiek — świat — polityka”

Rzeczowe dyskusje poprzedzające V Zjazd PZPR przyczyniły się do zainteresowania szerokim ogółem sprawami związanymi z zagadnieniami aktualnej polityki, rozwoju naszego życia gospodarczego, nauki, kultury itd. Tak więc przygotowano one grunt pod przebieg nie tylko poważnej akcji, którą w całym kraju obchodzić będzie w dniach 20-30 listopada pod nazwą: Dni Książki „Człowiek — świat — polityka”.

Zasadniczym ich celem będzie upowszechnienie publikacji propagujących naszą wiedzę o problemach społeczno-politycznych kraju i w społeczeństwie. Niezależnie od tego Dni te przyczyniają się do spopularyzowania dzieł klasyków marksizmu-leninizmu, pozwolą nam lepiej poznać bogaty dorobek Polski Ludowej, przybliżą do nas publikacje poświęcone rewolucyjnym i patriotycznym tradycjom naszego kraju.

W związku z tą dekadą w całym kraju organizowane będą w najrozmaitszych środowiskach — w zakładach pracy, bibliotekach, szkołach, domach kultury, świetlicach, klubach — wystawy książek, dyskusje, spotkania z autorami, kiermasze książek z dziedziny społeczno-politycznej itp.

Do ogólnopolskich akcji włączy się również i nasze miasto, które w Dniach Książki „Człowiek — świat — polityka” wystąpi z szeregiem najrozmaitszych imprez. Oby było ich jak najwięcej! „Szczegóły — w swoim czasie. M. J.

Słowa uznania dla MO i ORMO

Porządek wokół cmentarzy, w Święto Zmarłych zawiązywać się do dobrze zorganizowanej pracy wszystkich służb MO i ORMO. Funkcjonariusze regulowali ruch przy wejściach na cmentarze, zapobiegali tłokom i konfliktom przy wsiadaniu do taksówek. W okolicy każdego cmentarza zorganizowane były dodatkowe parkingi, strzeżone przez milicjantów i ORMO-wców. Wokół przystanków tramwa-

jowych, w pobliżu cmentarzy, ustawione były również patrole organizacji ORMO (przy MPK). W miarę możliwości ORMO-wcy ci zapobiegali konfliktom i nadmiernym tłokom w tramwajach. Dowodem dobrej pracy tych dwóch organizacji jest fakt, że w dniu gromnego nasilenia ruchu, poza niewielką liczbą drobnych kolizji, nie zdarzył się ani jeden wypadek. (eo)

Cepeliowskie nowości

Wyroby ze słomy, wycinanki i rzeźby ludowe są poszukiwanym na rynkach zagranicznych towarem. Łódzka „Cepelia” wysłała ostatnio kolejny transport tych artykułów do USA. Przygotowuje się również przesyłkę artykułów z wyrobów kowalskich takich jak okucia do drzwi, klamki, klódki itp.

Z nowości cepeliowskich, które ukaza się niebawem w naszych sklepach, warto zapamiętać ludowe ozdoby choinkowe w 30 wzorach. Będzie to pajacyki, języki, koszyki wykonane ze słomy i bibuły. Również po raz pierwszy będziemy mieć okazję zobaczyć ludowych tkanin z zielonymi i czerwonymi kolorami. Wykonane one będą z pasiaków barwionych farbami naturalnymi otrzymywanymi z różnych źródeł.

W najbliższym czasie przekazane zostaną do sprzedaży nowe wzory pamiatków oparte m. in. na projektach, które nagrodzono w konkursie

„Dziennika Łódzkiego” i Cepelii. Na sprzedaż pamiatków nastawiony jest przede wszystkim sklep przy ul. Gdańskiej 45.

Łódzka Cepelia — w ramach współpracy z Ziemią Lubuską — otwiera swój sklep w Lubusku. W projekcie jest uruchomienie pawilonów w Nowej Soli, Międzyrzecz i Sułehowie. (Kas)

„28” wraca na starą trasę

Zakończono już budowę części węzła komunikacyjnego ul. Kilińskiego — Narutowicza. W związku z tym tramwaj „28” wraca od jutra na starą trasę: z ul. Fabiańskiej przez Al. Politechniki, Zełmskiego, Kopernika, Gdańską, Zieloną, Narutowicza, Kilińskiego, Franciszkańską, Woj. Polskiego na ul. Strykowską. W związku z przebudową sieci gazowej na skrzyżowaniu A. Struga i Gdańskiej od 6 do 8 listopada „19” i „24” skierowane zostaną: ul. Gdańska, Obr. Stalingradu i Zachodnią zamiast A. Struga i Al. Kościuszki. (o)

Horacy Safrin

Na tropach człowieczeństwa

Przed kilku laty, odbywając codzienną przechadzkę po mieście, natknąłem się na kolegę — humorystę. Treść naszej niemiłej pogawędki skróciłem już nazajutrz do rozmiarów dwuwiersza: „Pan się postarzał” — stwierdził wczoraj typ ów. „Cóż, młodszy jestem od pańskich dowcipów...”.

Dziś wyznaję ze skrupułem, że była to nieskromna frazka, skreślona piórem człowieka, który nolens volens zbliża się do wieku patriarchalnego. A choć bym wciąż jeszcze nadrabiał minę i jak najgorliwiej usuwał spod oczodołów tak zwane kurze łapki, nie usunę z dowodu osobistego daty urodzenia.

Natomiast ze zrozumiałym sentymentem wracam pamięcią do lat dziecięcych, leżących niejako u przypożyczonej „górnicy i durnej”. Należałem wówczas do skautingu. Ta pierwsza organizacja przynależności darzyła mnie przywilejem noszenia żółtej chusty i białej łagii, przewijającej się znacząco czubek moich przepięsowo ostrzyżonych włosów — wszystko to za cenę marszów w najbliższe okolice mego rodzinnego grodu oraz systematycznego spełniania dobrych uczynków, skrzę-

nie odnotowywanych w „dzienniczku skauta”. Z tą ostatnią powinnością miałem najwięcej kłopotów. Rzecz zrozumiała: w owych czasach pojęcie czynu społecznego nie przeniknęło jeszcze do polskiej potocznej mowy, a upiększanie miasta polegało co najwyżej na wyskubywaniu trawki z chodnika przed własnym domostwem.

Toteż nierzadko zdarzało się, że samowolnie „fabrykowałem” dobry uczynek, rzucając na trótnar skórkę owocu, a następnie podnosząc ją, żeby uchronić przechodnia od upadku.

Nie dziwcie się więc, że z niekłamnym wzruszeniem dowiaduję się z gazet, jak bardzo poszerzył się krąg zainteresowań, zobowiązań natury społecznej i prawdziwie dobrych uczynków naszych harcerzy. Najbardziej zaś przemawia do mnie fakt niesienia pomocy starym, samotnym ludziom.

To, co kiedyś ograniczało się do filantropii i znajdowało swój tradycyjny wyraz w balach „dobroczynnych” — które notabene pełniły raczej funkcję biur matrymonialnych, a z których dochody bynajmniej niewspółmiernie niskie w stosunku do wydatków na dekorację sali i orkiestrę — stało się

punktem honoru i zaszczytnym obowiązkiem najlepszych spośród naszej dorastającej młodzieży.

Wiemy, ile nakładów inwestycyjnych i środków finansowych łoży na ten cel państwo ludowe, ile świadczy odpowiednie komitety. Ale żadne, najsłabsze nawet zarządzenia administracyjne i paczki święteczne nie zastąpią współczujących ludzkich serc i pomocnej dłoni na co dzień. Mam nadzieję, że akcja ta, że wszech miar godna młodego Polaka, z biegiem czasu obejmie swym zasięgiem większość leżących a samotnych osób naszych miast i wsi.

Pliszę o tym, bo onegdaj miałem spotkanie autor skie z rencistami dzielnicy Górnej. Byłem zaskoczony ich żywotnością, inteligencją i poczuciem humoru. Starzy ci ludzie gospodarzą wzorowo własną świetlicą, która wkrótce przeniesie się do nowego, obszerniejszego lokalu z telewizorem. Co więcej: nie poprzestają oni na roli biernych słuchaczy i odbiorców sztuki. Stworzyli przy Domu Kultury im. Znojka własny chór mieszany, który może się już poszczycić bogatym dorobkiem piosenkarskim. A rzutki referat kultury nie szczędzi wysiłków ani pieniędzy, aby sędziwym, często samotnym osobom umilić długie wieczory.

Trzeba przyznać: z naszego stowinictwa od dawna zniknęło niefortunne określenie „człowiek niepotrzebny” i czas najwyższy, aby w księgach mądrości ludowej straciło swój sens wiekowe przysłowie: „Starość nie radość”.

— Nie przyjęła twójch oświadczeń?
— Ona może by i przyjęła, ale jej mąż się nie zgodził!

Radio i telewizja

TELEWIZIA

PROGRAM III

17.05	Prosenki.	17.30	„Charlie
Chan	Prosenki	17.40	„Siedziwo” —
17.40	Claude Bolling		
Kenny	Ball — w		
cyjnym.	18.00	Ekspresem	trady
świat.	18.05	„Aktywny	wypo-
czynce” —		humoreska,	18.25
Wariacje	na temat	Gershwna.	
18.45	„Zapomniane	walce”	Liszt
ta.	19.00	Mała	encyklopedia
wiel	kiego	dramatu —	Molier.
19.30			
Recital	solemnizantki —	Ella	
Fitzgerald.	19.45	Aktualności	na
organach.	20.00	Sekrety	Rapa-
Nul.	20.20	Nowe,	nowsze
w	20.30	Uśmiech	w
man-	20.40	Piórkami	Ibisa —
darzcie.	21.20	Pókiemu	wielkiej
polityki.	21.50	M.	Musorgski
„Borys	Godunow”.	22.00	Fakty

Dziś zachmurzenie zmienne, możliwe przelotne opady. Temperatura minimalna 6 st., maksymalna 10—12 st. Wiatry umiarkowane, przeważnie północno-zachodnie. Jutro możliwe przelotne opady, nieco chłodniej.

Dziś zachód słońca o godz. 16.03, jutro wschód o 6.44. (Dziś imieniny obchodzą Sia wimir i Elżbieta).

— No, to właściwie nic nie wiesz — powiedział Stasiak.

— Nic — przyznał szczerze Downar. — Zarejestrowałem gromadkę podejrzanych, ale, żeby coś konkretnego, to nie..

— A ten Wekert?

— Wekert to niewyraźny facet. Wypiera się, nie wiadomo dlaczego, znajomości z tą malarką. Ona także nie chciała się przyznać, że go zna. Poza tym okazało się, że Józefina zna Wekerta.

— Co ty mówisz? Skąd wiesz?

— Olszewski nakrył ich w kawiarni. Prosiłem go, żeby trochę poobserwował Wekerta i...

— A może facet romansuje z dwoma babkami naraz i boi się, żeby cie to nie wydało?

— To jest prawdopodobne — powiedział Downar. — Ale w rozmowie ze mną mógł się przecież przyznać do tych znajomości. Trudno przypuszczać, żebym ja się wtrącał do jego flirtów.

— Więc sędzisz, że to może mieć jakiś związek z morderstwem?

— Nie wykluczam takiej możliwości, szczególnie jeśli chodzi o Józefinę. Poza tym nie jestem pewien czy to się w jakiś sposób nie łączy z tym, że kumpel Wekerta, podczas jego nieobecności, wynajmuje kawalerkę na godziny.

— I myślisz, że klientami mogą być cudzoziemcy?

— Właśnie.

— I że ten Francuz...?

— Trafiasz w sedno. Po tej linii idzie moje rozumowanie.

— Stasiak ożywił się.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Pogrzeb odbędzie się dnia
XI. 1968 r., o godz. 15 w
Łodzi, na Cmentarzu św.
Franciszka przy ul. Rzgów-
skiej 156, o czym zawiadamia
ją z głębokim smutkiem
**MAŻ, SYNOWIE,
SYNOWE I WNUCZKI**

Downar krótko zreferował dotychczasowe rezultaty śledztwa. Nie były one imponujące.

Fr.